

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 2011 r.

w sprawie służby medycyny pracy

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2004 r. Nr 125, poz. 1317, późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zadania odpowiednie do zadań służby medycyny pracy wykonują jednostki organizacyjne podmiotów leczniczych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwanego dalej „Ministrem”.

2. Jednostkami organizacyjnymi, o których mowa w ust. 1, są:

- 1) poradnie badań profilaktycznych - które są jednostkami podstawowymi,
 - 2) poradnie medycyny pracy - które wykonują zadania określone w ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy dla wojewódzkiego ośrodka medycyny pracy
- zwane dalej „jednostkami służby medycyny pracy”.

§ 2. 1. Do wykonywania zadań służby medycyny pracy uprawnieni są:

1) lekarze, którzy posiadają specjalizację w dziedzinie: medycyny pracy, medycyny przemysłowej, medycyny morskiej i tropikalnej, medycyny kolejowej, medycyny transportu, medycyny lotniczej lub higieny pracy,

2) lekarze, którzy byli zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 6 lat, jako:

- a) lekarze poradni medycyny pracy lub poradni dla młodocianych, działających w przemysłowych publicznych zakładach opieki zdrowotnej,
- b) lekarze zakładowi w publicznych zakładach opieki zdrowotnej, którzy sprawowali opiekę wyłącznie w odniesieniu do pracowników tych zakładów

i ukończyli kurs doskonalący, organizowany przez instytut badawczy w dziedzinie medycyny pracy lub ośrodek wyznaczony przez tę jednostkę,

3) lekarze, którzy pełnili służbę lub byli zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 3 lat jako lekarze w zakładach opieki zdrowotnej utworzonych przez Ministra i sprawowali opiekę w stosunku do osób zatrudnionych lub pozostających w stosunku służbowym w podległych lub nadzorowanych przez Ministra zakładach pracy i innych jednostkach organizacyjnych,

4) pielęgniarki, które posiadają kwalifikacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy,

5) osoby, które posiadają tytuł magistra psychologii,

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 141, poz. 1011, z 2008 r. Nr 220, poz. 1416 i Nr 234, poz. 1570 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.

6) osoby o kwalifikacjach zawodowych niezbędnych do wykonywania wielodyscyplinarnych zadań służby medycyny pracy

- zatrudnieni w jednostkach służby medycyny pracy.

2. Kierownik poradni medycyny pracy powinien posiadać specjalizację II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie medycyny pracy lub medycyny transportu oraz odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa.

§ 3. Badania profilaktyczne funkcjonariuszy i pracowników narażonych na działanie promieniowania jonizującego mogą przeprowadzać lekarze, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1-3, po odbyciu odpowiedniego przeszkolenia w instytucie badawczym w dziedzinie medycyny pracy.

§ 4. Badania profilaktyczne funkcjonariuszy pełniących służbę i pracowników wykonujących pracę w warunkach tropikalnych, morskich i podwodnych oraz funkcjonariuszy i pracowników wyjeżdżających do służby lub pracy albo powracających ze służby lub pracy w warunkach tropikalnych mogą przeprowadzać lekarze, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1-3, po odbyciu odpowiedniego przeszkolenia w Międzywydziałowym Instytucie Medycyny Morskiej i Tropikalnej Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego oraz Instytucie Medycyny Morskiej i Tropikalnej Wojskowego Instytutu Medycznego.

§ 5. Badania profilaktyczne funkcjonariuszy i pracowników, których dane osobowe stanowią informację niejawną mogą przeprowadzać lekarze, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1-3, posiadający odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa.

§ 6. 1. Kontrola jednostek służby medycyny pracy polega na ocenie sposobu sprawowania profilaktycznej opieki zdrowotnej, zakresu i częstotliwości badań profilaktycznych, wydawania orzeczeń lekarskich do celów przewidzianych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.³⁾), prowadzenia i przechowywania dokumentacji medycznej, kwalifikacji zawodowych pracowników wykonujących zadania służby medycyny pracy.

2. Kontrola poradni badań profilaktycznych dokonywana jest przez poradnie medycyny pracy.

3. Kontrola poradni medycyny pracy dokonywana jest przez komórkę organizacyjną urzędu obsługującego Ministra realizującą zadania z zakresu działalności leczniczej przez podmioty lecznicze utworzone przez Ministra.

4. Osoby wykonujące czynności kontrolne powinny posiadać specjalizację II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie medycyny pracy lub medycyny transportu oraz odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa.

§ 7. 1. Osobie wykonującej czynności kontrolne, zwanej dalej „osobą kontrolującą”, przysługuje prawo:

- 1) wizytacji pomieszczeń oraz obserwowania czynności związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych;
- 2) żądania informacji i udostępnienia dokumentacji, w tym również dokumentacji medycznej;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 217, poz. 1587 i Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 176, poz. 1239, Nr 181, poz. 1288 i Nr 225, poz. 1672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 223, poz. 1460 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 56, poz. 458, Nr 58, poz. 485, Nr 98, poz. 817, Nr 99, poz. 825, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1704, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 182, poz. 1228, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655 i Nr 254, poz. 1700 oraz z 2011 r. Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322, Nr 80, poz. 432, Nr 144, poz. 855 i Nr 149, poz. 887.

3) dostępu do stanowisk pracy lub służby w celu zweryfikowania ich oceny dokonanej przez jednostkę podstawową;

2. Jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli zostały stwierdzone nieprawidłowości, osoba kontrolująca przesyła do kierownika jednostki kontrolowanej wystąpienie pokontrolne, wskazując w nim stwierdzone w trakcie kontroli nieprawidłowości, ich przyczyny, a także wnioski dotyczące ich usunięcia. Osoba kontrolująca wyznacza termin usunięcia nieprawidłowości, sposób powiadomienia o wykonaniu zaleceń albo o przyczynach ich niewykonania.

3. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w jednostce kontrolowanej osoba kontrolująca zawiadamia o tym kierownika podmiotu leczniczego utworzonego przez Ministra, w którym przeprowadzono kontrolę jednostki służby medycyny pracy.

4. Kierownik podmiotu leczniczego, o którym mowa w ust. 3, obowiązany jest powiadomić w terminie 30 dni osobę kontrolującą o sposobie usunięcia stwierdzonych uchybień i zajętych stanowisku wobec winnych zaistniałej sytuacji.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.⁴⁾

Minister
Spraw Wewnętrznych i Administracji

w porozumieniu:

Minister Zdrowia

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 stycznia 2000 r. w sprawie służby medycyny pracy w resorcie spraw wewnętrznych i administracji (Dz. U. Nr 3, poz. 42), które utraciło moc z dniem 27 czerwca 2010 r. na podstawie art. 3 ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmianie ustawy o służbie medycyny pracy (Dz. U. Nr 220, poz. 1416).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego określonego w art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. z 2004 r. Nr 125, poz. 1317, z późn. zm.) zmienionego ustawą z dnia 17 października 2008 r. o zmianie ustawy o służbie medycyny pracy (Dz. U. Nr 220, poz. 1416).

Projekt rozporządzenia określa szczegółowy sposób, tryb tworzenia i organizacji służb wykonujących zadania odpowiednie do zadań służby medycyny pracy w jednostkach podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, kwalifikacje zawodowe pracowników realizujących te zadania oraz szczegółowy sposób i tryb kontroli tych służb.

Problematyka objęta niniejszym projektem była uregulowana w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 stycznia 2000 r. w sprawie służby medycyny pracy w resorcie spraw wewnętrznych i administracji (Dz. U. Nr 3, poz. 42).

Służbę medycyny pracy stanowią: podstawowe jednostki służby medycyny pracy – poradnie badań profilaktycznych oraz poradnie medycyny pracy wchodzące w skład struktury organizacyjnej podmiotów leczniczych utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Minister utworzy jednostki służby medycyny pracy w drodze zarządzenia, na podstawie art. 42 ust. 4 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654), zgodnie z którym Minister, jako podmiot tworzący, określa, w drodze statutu, ustrój podmiotu leczniczego oraz inne sprawy dotyczące jego funkcjonowania, między innymi takie jak: cele i zadania, a także organy i jego strukturę organizacyjną. Zarówno poradnie badań profilaktycznych, jak i poradnie medycyny pracy, na mocy statutów nadanych podmiotom leczniczym przez Ministra, będą wyodrębnionymi komórkami organizacyjnymi, utworzonymi do realizacji zadań służby medycyny pracy w odniesieniu do funkcjonariuszy i pracowników.

Służba medycyny pracy obok zadań określonych w ustawie z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy wykonuje również zadania określone w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie zadań służby medycyny.

Zadania służby medycyny pracy wykonywane są przez lekarzy, pielęgniarki, a także psychologów.

Lekarz powinien posiadać specjalizację w dziedzinie: medycyny pracy, medycyny przemysłowej, medycyny morskiej i tropikalnej, medycyny kolejowej, medycyny transportu, medycyny lotniczej lub higieny pracy. Zadania te mogą wykonywać także lekarze, którzy byli zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 6 lat, jako lekarze poradni medycyny pracy lub poradni dla młodocianych, działających w przemysłowych publicznych zakładach opieki zdrowotnej lub lekarze zakładowi w publicznych zakładach opieki zdrowotnej – wyłącznie w odniesieniu do pracowników tych zakładów i ukończyli kurs doskonalący, organizowany przez instytut badawczy w dziedzinie medycyny pracy lub ośrodek wyznaczony przez tę jednostkę oraz lekarze, którzy pełnili służbę lub byli zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 3 lat jako lekarze w zakładach opieki zdrowotnej utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych – wyłącznie w stosunku do pracowników objętych ich opieką.

Pielęgniarka winna posiadać kwalifikacje określone w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 13 września 2011 r. w sprawie zadań służby medycyny pracy, których wykonywanie przez pielęgniarki wymaga posiadania dodatkowych kwalifikacji, zaś psychologzy winni legitymować się tytułem magistra psychologii.

Projekt przewiduje również dodatkowe wymagania w zakresie kwalifikacji lekarzy wykonujących badania profilaktyczne funkcjonariuszy i pracowników narażonych na działanie promieniowania jonizującego oraz pełniących służbę lub wykonujących pracę w warunkach tropikalnych, morskich i podwodnych oraz wyjeżdżających do służby lub pracy albo powracających ze służby lub pracy w warunkach tropikalnych.

Ponadto ze względu na dostęp do informacji, które mogą stanowić informację niejawną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 182, poz. 1228), lekarze wymienieni w § 2 ust. 1 pkt 1-3 projektu, powinni posiadać odpowiednie poświadczenie bezpieczeństwa.

W projekcie rozporządzenia określono również sposób, tryb i zakres kontroli jednostek służby medycyny pracy utworzonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji

Projektowany akt prawny nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej oraz nie podlega procedurze notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

I. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie:

Projekt rozporządzenia oddziałuje na osoby wykonujące zadania służby medycyny pracy w jednostkach służby medycyny pracy funkcjonujących w podmiotach leczniczych utworzonych przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, kierowników tych podmiotów oraz funkcjonariuszy pełniących służbę i pracowników objętych profilaktyczną opieką zdrowotną przez te jednostki.

II. Konsultacje społeczne:

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że projekt rozporządzenia został również zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w części zatytułowanej Rządowy Proces Legislacyjny.

Pierwotna wersja projektu rozporządzenia skierowana do uzgodnień międzyresortowych w dniu 31 maja 2010 r. została poprzedzona konsultacjami z:

- 1) Zarządem Głównym Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Policjantów,
- 2) Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Funkcjonariuszy Straży Granicznej,
- 3) Związkiem Zawodowym Strażaków „Florian”,
- 4) Związkiem Zawodowym Pracowników Cywilnych MSWiA oraz
- 5) zakładami opieki zdrowotnej MSWiA.

W ramach konsultacji społecznych Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Policjantów zgłosił uwagę, aby odstąpić od nowelizacji obecnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 stycznia 2000 r. w sprawie służby medycyny pracy w resorcie spraw wewnętrznych i administracji (Dz. U. Nr 3, poz. 42). W ocenie Związku istniejący w tym zakresie akt prawny reguluje problematykę służby medycyny pracy w resorcie spraw wewnętrznych i administracji w sposób zwięzły i syntetyczny i nie ma potrzeby jego rozbudowywania i uszczegółowienia.

Uwaga powyższa nie została uwzględniona. Konieczność opracowania nowego aktu normatywnego stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego określonego w art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy, zmienionej ustawą z dnia 17 października 2008 r. o zmianie ustawy o służbie medycyny pracy.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 17 października 2008 r. o zmianie ustawy o służbie medycyny pracy dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy zmienianej zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ww. ustawy.

Kolejną uwagę zgłoszoną przez Związek dotyczyła doprecyzowania § 4 projektu (w jego obecnej wersji § 2) poprzez wyraźne zaznaczenie, że do wykonywania zadań służby medycyny pracy uprawnione są wyłącznie osoby zatrudnione w jednostkach organizacyjnych zakładów opieki zdrowotnej wchodzących w struktury Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Nie ulega bowiem wątpliwości, że jedynie lekarze medycyny pracy znający specyfikę służby w Policji i innych formacjach mundurowych są w stanie właściwie rozpoznać charakterystyczne dla służby stany chorobowe oraz zagrożenia związane ze służbą. Uwaga nie została uwzględniona – § 4 (obecnie § 2) projektu, który wymienia kwalifikacje zawodowe pracowników uprawnionych do wykonywania zadań służby medycyny pracy, in fine stanowi, że są to osoby zatrudnione w jednostkach służby medycyny pracy tj. poradniach badań profilaktycznych i poradniach medycyny

pracy, będących jednostkami organizacyjnymi zakładów opieki zdrowotnej utworzonych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych (§ 4 projektu w zw. z § 2 projektu – w obecnej wersji § 2 w zw. z § 1). Projektowany przepis w sposób nie budzący wątpliwości stanowi, że są to osoby zatrudnione w ww. jednostkach i w związku z powyższym nie wymaga doprecyzowania.

Uwagi do projektu zgłosił również Zakład Opieki Zdrowotnej MSWiA w Gdańsku, Zakład Opieki Zdrowotnej MSWiA w Rzeszowie, Zakład Opieki Zdrowotnej MSWiA w Białymstoku oraz Centralny Szpital Kliniczny MSWiA w Warszawie.

W projekcie rozporządzenia nie uwzględniono następujących uwag, zgłoszonych przez:

- Centralny Szpital Kliniczny MSWiA w Warszawie dotyczących braku regulacji w projekcie zasad finansowania poradni medycyny pracy i szkoleń doszkalających dla lekarzy medycyny pracy oraz kwestii organizacji pracy i nadzoru wewnętrznego.

Uregulowanie powyższych spraw w projekcie rozporządzenia wykraczałoby poza delegację ustawową wynikającą z art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy, stosownie bowiem do postanowień wskazanego przepisu minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób, tryb tworzenia i organizacji służb wykonujących zadania odpowiednie do zadań służby medycyny pracy,
- 2) kwalifikacje zawodowe pracowników realizujących te zadania,
- 3) szczegółowy sposób i tryb kontroli tych służb.

Ponadto, w ocenie Centralnego Szpitala Klinicznego MSWiA w Warszawie, określenie wprost w rozporządzeniu siedziby jednostek odwoławczych jest niezasadne, bowiem jakakolwiek zmiana w tym zakresie będzie wymagała zmiany rozporządzenia. Uwaga w aktualnej wersji projektu została uwzględniona. Zakład Opieki Zdrowotnej MSWiA w Gdańsku wskazał, że projekt rozporządzenia nie przewiduje kwestii kontroli cywilnych jednostek służby medycyny pracy wykonujących badania profilaktyczne w świetle tego, że służba medycyny pracy MSWiA nie ma wyłączności na sprawowanie opieki profilaktycznej w stosunku do jednostek podległych Ministrowi, sposobu finansowania zadań poradni medycyny pracy oraz realizacji odwołań w przypadku, gdy zaświadczenie o stanie zdrowia jest wydane przez poradnię medycyny pracy w pierwszej instancji, a także brak odrębnego wzoru zaświadczenia lekarskiego wydawanego funkcjonariuszom. Określenie w drodze rozporządzenia powyższych propozycji wykraczałoby poza delegację ustawową wynikającą z art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy.

W ocenie Zakładu, obowiązek posiadania poświadczenia bezpieczeństwa upoważniającego do dostępu do informacji niejawnych w stosunku do lekarzy spowoduje znaczne utrudnienia w pozyskaniu wykwalifikowanych lekarzy. W aktualnej wersji projektu rozporządzenia utrzymano konieczność posiadania odpowiedniego poświadczenia bezpieczeństwa zgodnie z ustawą z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych. Uwaga powyższa nie została uwzględniona.

Opracowanie nowej wersji projektu wynikało m.in. z potrzeby dostosowania rozwiązań zaproponowanych w resorcie do regulacji stosowanych w resorcie obrony narodowej celem zachowania spójności legislacyjnej w regulowanym obszarze.

III. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego, bowiem poradnie badań profilaktycznych oraz medycyny pracy funkcjonują w podmiotach leczniczych utworzonych przez ministra

właściwego do spraw wewnętrznych.

IV. Wpływ na rynek pracy oraz na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na rynek pracy oraz na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw.

V. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny:

Projektowane rozporządzenie nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.